SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCVII. No. 197. JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, OCTOBER 13, 1990 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 13-го ЖОВТНЯ 1990 Ч. 197. РІК XCVII

НАРОД ВИМАГАЄ РИЗИҐНАЦІЇ В. МАСОЛА

Київ (УПА, УНІАР, УНВІС). — Як уже повідомлялося, в багатьох обласних, районних центрах та в інших населених пунктах України проходять численні мітинги протесту проти консервативного уряду, який гальмує процеси демократичних перетворень. Народ вимагає резиґнації уряду на чолі з головою Верховної Ради Леонідом Кравчуком та головою Ради Міністрів на чолі з Віталієм Масолом.

Резиґнації В. Масола вимагають також студенти, які від 2-го жовтня голодують на площі Жовтневої революції в Києві, де розташувалося студентське наметове містечко.

Минулого тижня Верховна Рада ухвалила, що В. Масол повинен виступити зі звітом відразу після повернення з Ню Йорку, де він виступав в ООН. Це ж саме Л. Кравчук пообіцяв учасникам студентської голодівки.

В понеділок, 8-го жовтня, на ранковому засіданні другої сесії Верховно. Ради В. Масол попросив два дні для допрацювання запропонованого ним пакета документів. Після цього голова Верховної Ради Л. Кравчук проголосив, що слухання звіту голови уряду В. Масола та розгляд питання про його звільнення переноситься на середу, 10-го жовтня. Стало ясно, що звіт голови уряду штучно затягується. Згодом це підтвердив один з народних депутатів, який входить до Демократичної Плятформи в Компартії. Він розповів, що перший секретар ЦК КПУ Станіслав Гуренко наказав своїм підлеглим організувати зволікання обговорення „питання Масола", а коли воно все ж постане, то голосувати проти усунення голови уряду.

В середу, 10-го жовтня, парляментарна більшість відхилила пропозицію про усунення В. Масола, відкинула питання про департизацію правоохоронних органів, армії та КҐБ, відмовилась включити до порядку денного сесії вимоги студентів, які голодують.

Члени парляменту, що входять до Народної Ради, 10-го жовтня оголосили, що парлямент пішов на конфлікт з народом, Комуністична партія перейшла в наступ і бльокує скасування статті 6-ої конституції. Україні загрожує глибока криза.

Вимоги народу є близькими і зрозумілими лише депутатам, що входять до Народної Ради, але вона вичерпала майже всі можливості парляментарної боротьби, тому члени Народної Ради мають намір приєднатися до студентської гололдівки. Це буде парляментарне голодування, яке народні депутати проведуть, не залишаючи праці на сесії.

Припинено процес покликання до армії в Тернопільській області

Тернопіль. — В. Новак, кореспондент Укрінформу повідомив у газеті „Радянська Україна" з 5-го жовтня, що Виконавчий комітет Тернопільської Обласної Ради народних депутатів прийняв 2-го жовтня рішення про тимчасове припенення роботи обласної, районних і тернопільської міської комісії, яка займається призовом молоді на військову службу до прийняття відповідного рішення з цього питання на сесії Верховної Ради Української ССР.

Зроблено це, говориться в документі, на численні зверненя населення і виходячи з постанови Верховної Ради УССР „про відбування військової служби громадянами Української ССР та використання працівників правоохоронних органів республіки за її межами".

За коментарем в цій справі кореспондент Укрінформу звернувся до обласного військового комісара полковника В.В. Шелеста, який, заявив, що „у своїй роботі по призову молодих людей на дійсну військову службу, ми, перш за все, керуємося загальносоюзними нормативними актами — законом СССР про загальний військовий обов'язок і постановою Ради Міністрів СССР з 25-го вересня 1990 року, які на сьогодні залишаються в силі і які ніхто не відміняв". Він додав, що розуміє, що місцева влада прагне діяти в дусі рішень Верховної Ради УССР, положень декларації про суверенітет України та інших актів республіки, що прийняті останнім часом. „Але ж вони не узгоджуються із союзним законодавством, яке, у відповідності з конституцією УССР, реґулює питання організації військової служби".

В результаті цього, у складному становищі опинилися близько 4,000 молодих людей області, яким у жовтні-грудні цього року треба зголоситись до чинної служби в армії.

В кінці інформації сказано, що народні обранці, тобто депутати Верховної Ради УССР, повинні вжити відповідних заходів для розв'язання проблеми, яка виникла на Тернопільщині.

ГОЛОДУЮТЬ НАРОДНІ ДЕПУТАТИ УКРАЇНИ

Київ. (ІНІАР). — Тут в середу, 10-го жовтня, на площі Жовтневої революції, де голодують 154 особи, відбувся багатотисячний стихійний мітинґ на підтримку вимог голодуючих студентів.

На Хрещатику було припинено рух транспорту. Для виступів міліція надала автобус з гучномовцями. У своїх виступах на мітингу народні депутати України члени Народної Ради Михайло Горинь, Левко Лук'яненко, Олесь Шевченко, Степан Хмара, Лесь Танюк, Іван Заєць, Михайло Батіг та інші заявили, що парляментська більшість зневажила декляpацію про суверенітет України, вихолостила проєкт закону про військову службу в межах України, відхилила пропозицію про усунення Віталія Масола, вилучила з порядку денного сесії питання про департіезацію правоохоронних органів, армії, та КҐБ, відкинула вимоги голодуючих студентів та учасників попереджувального політичного страйку. Консерватисти бльокують скасування статті ч. 6 конституції. Відповідальність за те, що В. Масол лишився при владі несе консервативна група 239, яка пішла на конфлікт зі своїм народом.

Єдиною силою, яка реально протистоїть партійному диктатові, на думку парляментаристів з Народної Ради, є страйкові комітети, а єдиний засіб тиску на партійно-номенклятурних диктаторів є загальноукраїнський страйк. У своїх заявах народні депутати закликали створити в кожному трудовому колективі страйкові комітети для проведення страйку.

По закінченні мітинґу його учасники рушили до будинку Держтелерадіо УССР, вимагаючи надання депутатам з Народної Ради можливости виступити на телевізії. При вході до Держтелерадіо народних депутатів і учасників акції зустріли забарикадовані переляканою охороною двері.

Після переговорів з народом, ведучий телестудії „Гарт" Вадим Бойко заявив, що 25 працівників Держтелерадіо на знак протесту проти комуністичного диктату у засобах масової інформації вийшли з лав КПСС. Після цього члени Народної Ради відчитали заяву про те, що народні депутати Степан Хмара, Яків Зайко, Богдан Ребрик, Федір Свідерський, Левко Горохівський, Віктор Бедзь Володимир Колінець, Олександер Гудима 10-го жовтня оголосили голодівку, солідаризуючись з вимогами студентів.

У заяві депутатів сказано, що народ України повинен знати, як йому служать народні обранці. Нехай скаже своє слово і народ. Заяву підписали народні депутати України: Олесь Шевченко, Степан Хмара, Генріх Алтунян, Віктор Бедзь, Ярослав Кендзьор, Богдан Ребрик, Олександр Ємець, Яків Зайко, Олександр Гудима, Володимир Колінець, Дмитро Чобіт, Марія Куземко, Тарас Нагулко, Левко Горохівський, Іван Макар.

У прямій передачі коментар до заяви зробив народний депутат України Олександр Ємець. Він сказав, що в республіці створилася дуже конфліктна ситуація і однією з найбільш небезпечних сил стала Комуністична партія. Ємець розпо-

(Закінчення на стор. 4)

ГОЛОДУЮЧИХ ПІДТРИМУЮТЬ В УКРАЇНІ Й ДІЯСПОРІ

Джерзі Си_ті, Н.Дж. — З України повідомляють, що 11-го жовтня київська міська організація УРП оголосила проведення членами УРП ланцюгової голодівки на площі Жовтневої революції, яку народ називає Площею Незалежности, на підтримку вимог голодуючих студентів. Таке ж рішення прийняли активісти Української Селянсько-Демократичної Партії.

Голодівку студентів підтримали також львів'яни. В неділю, 7-го жовтня, біля оперного театру студенти Львівського Політехнічного інституту провели одноденну голодівку, а 10-го жовтня весь Львівський Політехнічний інститут оголосив страйк. Страйк підтримали всі вищі учбові заклади Львова.

Голодуючих підтримують вірні УАПЦ та УКЦ. З Дніпропетровської кооперативи „Олімп", головою якої є народний депутат Верховної Ради України Леопольд Табурянський, привіз до Києва для учасників голодівки 100 ватяних матраців. Як уже повідомлялося, до голодівки приєдналися народна артистка України Неоніла Крюкова та група депутатів Верховної Ради.

В діяспорі десятиденну голодівку, на підтримку вимог голодуючих студентів у Києві, 11-го жовтня розпочала член редакції щоденника „Свободи", недавній політв'язень совєтських тюрем і концтаборів Раїса Руденко.

Молодечі організації діяспори готують спеціяльні послання учасникам голодівки на знак солідарности з ними.

Російська федерація почне перехід до вільного ринку

Москва. — Як повідомляє московський кореспондент газети „Вашінґтон Пост" Дейвид Ремнік, Верховна Рада Російської Федерації постановила почати від 1-го листопада виконання так званої 500-денної програми переходу до вільного ринку, незалежно від того, як подивиться на це Кремль.

У понеділок, 15-го жовтня, Міхаїл Ґорбачов має намір представити на розгляд Верховної Ради СССР свій плян економічної реформи, який поєднує елементи радикального проєкту академіка Станислава Шаталіна з більш консервативними плянами, за які виступає голова Ради міністрів СССР Ніколай Рижков. Однак голова Ради міністрів РСФСР Іван Силаєв заявив, що Росія не збирається брати до уваги становище М. Ґорбачова і загальносоюзного парляменту і має намір власними силами здійснити програму реформ, яка включає, серед іншого, швидкий перехід державної власности в руки приватних осіб.

Не вдаючись у подробиці, І. Силаєв зауважив, що на випадок спротиву Москви республіка готова на „крайні заходи".

Як пише кореспондент газети „Вашінґтон Пост" Д. Ремник, економіка всіх 15 союзних республік перебуває в „жахливому стані", тому намір Росії піти на сутичку з Кремлем стає більш зрозумілим. За словами Шаталіна, Ґорбачову подобаються його економічні замисли, однак президент також не хотів би випускати з рук центральної контролі над економікою або втратити Рижкова.

Коливання Ґорбачова між шаталінським і рижковським підходами настільки вивели з себе багатьох депутатів Верховної Ради Росії, що вони закликали до оголошення всесоюзного страйку протесту. Учасники масових демонстрацій у Москві та інших містах країни вимагали резиґнації Рижкова, однак, як пише Ремнік, відхід совєтського прем'єра поставить Ґорбачова перед ще однією кризою: йому доведеться замінити всіх міністрів, включаючи голову КҐБ і міністра оборони, а це пов'язано з надто довгими і бурхливими обговореннями у Верховній Раді.

Будують Парк Скульптури Л. Молодожанина у Вінніпезі

Ню Йорк (С.Г.). — З початком жовтня місто Вінніпеґ у Канаді почало роботи над влаштуванням окремого Парку Скульптури Леоніда Молодожанина, віддавши для цього частину міського парку над рікою Ассінобойн, яка в центрі міста вливається до Червоної ріки.

В Парку Л. Молодожанина буде виставлено коло півсотні великоформатних скульптур мистця в бронзі під відкритим небом, крім цього буде збудований окремий павільйон для меншої скульптури й іших мистецьких технік, поєднаний з чайним ресторaном. Кошт будови — 1 міл. дол. Саму вартість скульптур місто оцінює на 3-4 міл. дол.

Творчість Л. Молодожанина (або, як він сиґнує скорочено свої бронзи — Лео Мола), тісно пов'язане з Вінніпеґом, де він живе від 1949 року, прибувши сюди як сільський робітник-еміґрант. Якщо деякі міські радні вагалися щодо того, чи варто містові творити такий парк, то негайно зголосилися перебрати його інші міста — Торонто і столиця Канади Оттава. Це не диво, з канадських мистців Л. Молодожанин найширше репрезентований у світових музеях, його твори знаходяться у збірках Ватикану, музеях Німеччини, Канади і ЗСА, де нещодавно придбаний Крайовою ґалерією портрет-бронза генерала і президента Америки Двайта Айзенгавера уважається найліпшим з усіх, що їх має той музей. Особлива вартість того портрету в тому, що він найбільш автентичний, виконаний не з фотографії, а з живого моделя. Як відомо, ген. Айзенгавер позував українському мистцеві упродовж двох тижнів у своєму історичному Ґеттисбурґу.

Очевидно, в новому парку будуть широко представлені й українські за своєю тематикою твори мистця, в тому й наполовину поменшений модель Тараса Шевченка з Вашінґтону. Сам факт закладення мистецького парку добре в'яжеться зі сторіччям української еміґрації до Канади, одним з важливих центрів якої був саме Вінніпеґ.

ООН ПІДГОТОВЛЯЄ РЕЗОЛЮЦІЮ, ЯКА ОСУДИТЬ ІЗРАЇЛЬ

Ню Йорк. — Як повідомляє кореспондент газети „Ню Йорк Таймс" Пол Луїс, після того, як З'єднані Стейти погодилися підтримати резолюцію Ради Безпеки ООН, в якій засуджується Ізраїль за застосування вогнепальної зброї проти палестинських демонстрантів, члени ради внесли два альтернативні проєкти такої резолюції. Один був запропонований Англією, а другий — Єменом в імені Палестинської Визвольної Організації.

Покищо яблуком незгоди залишається пункт обох резолюцій, що стосується статусу комісії, яку Рада Безпеки пішле в Ізраїль для розслідження обставин останнього кровопролиття в Єрусалимі, коли був вбитий 21 палестинець. Англійська резолюція передбачає, що комісію пішле особисто генеральний секретар ООН Гавіє Перез де Куеяр, вона буде складатися з його співробітників і представить звіт Раді Безпеки.

Згідно з задумом палестинців, в склад комісії увійдуть три члени Ради Безпеки, а не лише співробітники апарату генерального секретаря ООН. Сенс цієї ідеї в тому, щоб більш безпосередньо втягнути Раду Безпеки у вирішення справи про майбутнє статусу окупованих Ізраїлем територій так само, як він втягнутий тепер у справу про вигнання Іраку з окупованого Кувайту. Араби мають надію, що в результаті Рада Безпеки погодиться розмістити своїх спостерігачів на територіях, зайнятих Ізраїлем після війни 1967 року.

Виступаючи в середу, 10-го жовтня, в Раді Безпеки, американський делеґат Томас Пікерінґ настоював на прийнятті англійської резолюції, бо, на його думку, ізраїльтяни явно відкинуть палестинський проєкт і не погодяться прийняти делеґацію з участю представників ради. „Цю делеґацію не приймуть і вона нічого не зробить, — сказав Т. Пікерінґ. — А наша мета заключається в тому, щоб щось зробити".

В резолюції є й інший пункт, який викликає розходження: ООН вимагає, щоб Рада Безпеки осудила дії ізраїльських правоохоронних органів і не залишила сумніву в тому, що палестинці не несуть ніякої відповідальности за те, що сталося.

О. Паз отримав Нобелівську нагороду

Стокгольм, Швеція. — Першим мехіканським поетом, який став лавреатом Нобелівської премії за літературу, став автор яскравих сюрреалістичних та пронизливих творів, Октавіо Паз. Одним із номінатів на цю нагороду, як відомо, був український прозаїк автор „Собору" Олесь Гончар.

У своєму офіційному проголошенні про нагородження, О. Паза найвищою нагородою Шведська академія літератури підкреслила, що його творчість характеризується „широкими горизонтами, інтелектуалізмом, чутливістю та гуманністю". Поезія Паза, його „сюрреалістично інспіровані думки втілені у слова особливим новітнім способом, який збагачує значення".

Першу свою поетичну збірку О. Паз опублікував у ранньому віці. Він народився в 1914 році в Мехіко Сиі. Мати Октавіо була еспанка з Андалюзії, батько — з мішаної еспансько-індіянської родини. Поет увібрав дві різні культури, які яскраво відобразилися в його творчості. Одною з найкращих поем О. Паза, згідно з оцінкою критиків, є „Соняшний камінь", яка була написна в 1957 році.

Мистець фотографічного об'єктиву

Джерзі Сиі, Н.Дж. (О. Кузьмович). — Серед усіх наших милих гостей з України, що заходять до редакції „Свободи", Сергій Марченко займає особливе місце своєю безпосередністю, теплою усмішкою, а передусім також своєю незвичайно цікавою розповіддю про те, як він студіював фізику, щоб стати кінорежисером.

— Як це можливо — дивуємося вголос? — Поясніть нам чому і що із фізики ви студіювали?

— Я вибрав голографію — засіб об'ємного зображення — бо вивчивши цю галузь фізики я хотів її застосувати в кінорежисурі. Отже закінчив шість років фізики і в 1985 році готувався уже до дисертації, але покинув і поступив до студії ім. Довженка як асистент режисера до фільму „Кармелюк", а тоді поїхав студіювати кінорежисуру до Москви через три роки, а відтак ще рік в Києві, а тепер усе ще я у Київському Театральному Державному Інституті ім. Карпенка-Карого, де вчуся на факультеті кінотехніки, — розповідає наш гість.

С. Марченко в редакції „Свобода"

— А як це сталося, що ви захопилися кінорежисурою?

— Знаєте, я завжди робив багато прозірок, у мене їх зібралося цілі сотні, але я роблю прозіркові фільми, озвучені із використанням, наприклад, двох прозірок для кращого ефекту та це у мене немов довело до кінорежисури.

— Чи у вас відповідні всі апарати та технічні засоби

(Закінчення на стор. 3)

СЕСІЯ ПРИСВЯЧЕНА О. ГОНЧАРЕВІ

Вашінґтон. — Наукове Товариство ім. Шевченка влаштовує тут в п'ятницю, 19-го жовтня, наукову сесію, присвячену творчості Олеся Гончара, найбільшого сучасного письменника України й кандидата на цьогорічну нагороду Нобеля. У сесії візьмуть участь професори: Тома Бирд, Лариса Онишкевич, Мирослав Лабунька, Василь Маркусь, Леонід Рудницький та професор Київського університету А. С. Погрібний, який вітатиме учасників в імені О. Гончара, якщо б йому не повелося взяти участь в сесії. Сесія відбудеться у Вашінґтон Гілтон готелі, в рамках крайової конвенції Американської асоціяції для розвитку слов'янських студій. Вона триватиме від 8-ої до 10-ої год. ранку.

У СВІТІ

СОВЄТСЬКИЙ СОЮЗ шукає можливості зустрічі поміж шефами військових штабів п'ятьох переможних альянтів Другої світової війни, які посідають постійні місця в Раді Безпеки Організації Об'єднаних Націй, щоби обговорити так звану кризу Перської затоки. Заступник міністра закордонних справ СССР Владімір Петровський у пресовому інтерв'ю заявив, що Москва хоче зібрати Військову комісію ООН на рівні шефів штабів, до речі перше таке зібрання в історії цієї організації для перевірки ситуації в Перській затоці „на базі існуючої ухвали Ради Безпеки".

СВОЇМИ ВІДВІДИНАМИ до Ірану минулого місяця президент Сирії Гафез аль-Ассад наразив себе на критику своїх громадян, що він віддалюється від своїх попередніх переконань гострого антиамериканізму, який в минулому вивищував його поміж провідниками арабського світу. Аналітики та дипломати уважають, що такою поведінкою Ассад може дуже підірвати важливість Іраку, найбільшого свого ворога з давніх часів, але при тому включитися у конфлікт широкого маштабу, що виник і скоро поширюється через напад іракських військ на Кувайт. Цим самим він також може підірвати свій авторитет вдома. Все ж таки ці події дали можливість президентові Сирії вийти із цілковитої ізоляції в ролі союзника поміркованих арабських країн і стати посередником поміж ними та Іраном.

У ДОКУМЕНТАЛЬНОМУ ФІЛЬМІ, що його висвітлювано на телевізії в Англії говориться про те, що британські вояки допомагали вишколювати кадри комуністичних повстанців Хмер Руж у Камбоджі. Англійський уряд це категорично заперечив, але законодавці з інших політичних партій заявили, що домагатимуться вияснення. У годинному фільмі „З точки погляду 90: Камбоджа, зрада", що його виготовив для центральної телевізійної мережі журналіст Джон Пілджер, говориться про те, що Англія допомагала повстанцям у Камбоджі на прохання ЗСА. Міністерство закордонних справ у своїй заяві твердить: „Ми ніколи не давали і не будемо давати жодної допомоги повстанцям Хмер Руж".

В АМЕРИЦІ

ВПЕРШЕ В ІСТОРІЇ світової торгівлі ціна нафти перевищила 40 долярів за барилку. Спеціялісти вважають, що безпрецедентне подорожчання нафти викликане ростом страху перед війною на Близькому Сході. Ціна нафти різко підскочила після того, як іракський президент Саддам Гуссейн проголосив, що його країна має на озброєнні нову атомову ракету з радіюсом дії, який сягає від Багдаду до Єрусалиму. Звертаючись до Ізраїля, він мав на увазі недавній розгін ізраїльською поліцією натовпу палестинців біля Стіни плачу, Гуссейн заявив: „Кровопролиття не допоможе вам втримати землю палестинців та святині мусулман". Після цієї заяви диктатора, на фінансових ринках світу почалась тенденція до спаду цін. Індекс Дов Джонса впав на 3.1 відсотка. Одночасно різко підвищились відсоткові ставки на кредитовому ринку. За один день ціна барилки нафти зросла на 1,45 дол. та досягла 40 дол. 40 центів. Таким чином, від 2-го серпня, коли Ірак захопив Кувайт і започаткував нову кризу, ринкова ціна нафти подвоїлась. Аналітики передбачають, що ціни продовжуватимуть рости.

КОМІСІЯ ПАЛАТИ Репрезентантів, яка займається асиґнаціями переглянула запропоновану нею раніше суму видатків на оборону в сторону її збільшення. Як доповнення до запропонованих 268.2 біл. дол., законодавці запропонували виділити додаткових 5,3 біл. дол. за рахунок зменшення видатків на деякі внутрішньокрайові потреби. Рішення комісії має символічний характер. Пропозиція повинна бути схвалена повним складом Палати Репрезентантів пізніше конґресменами й сенаторами, які намагатимуться досягнути компромісового рішення, після прийняття якого президент схвалить його або накладе вето. Ліберальні законодавці виступили проти того, а консерватисти заявили, що видатки на військові цілі слід збільшити ще більше.

НОВІ ВИСЛІДИ вивчення впливу кави на людський організм, надруковані у „Медичному журналі Нової Англії", вказують на те, що особам, які п'ють щоденно чотири або більше чашок кави, не загрожують серцеві захворювання, ні крововилив у мозок. Американська асоціяція кардіологів вважає це ствердження надзвичайно важливим, вказуючи також на шкідливість декафінованої кави порівняно із звичайною кавою з кафеїною. Після двох років спостережень за станом здоров'я 100,000 чоловіків, які щоденно пили каву, спеціялісти прийшли до висновку, що кафеїна з чотирьох чашок кави не мала жодного впливу на небезпеку серцевої атаки або крововиливу у мозок. Навпаки, ті особи, які п'ють декафіновану каву мають на 50-60 відсотків більше риску інфаркту або інсульту. Отже, американці, як, зрешою, й всі інші народи, можуть спокійно без страху насолоджуватися смаком справжньої кави.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінгтоні (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс)

Postmaster: Send address changes to:

Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00
Чеки і money orders виставляти на: Svoboda

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Масакра арабів у Єрусалимі

Моріс Талейран, французький дипломат з Наполеонської ери, вживав на Віденській конференції 1815 року слова, які перейшли до історії: „Це щось гірше як злочин, бо це глупота". Ця фраза є найкращою характеристикою події, яка сталася у Єрусалимі минулого понеділка.

У „Ню Йорк Таймсі" з 9-го жовтня сказано в заголовку новинки: „19 арабів загинули у битві з ізраїльською поліцією". Але з дальшого тексту, як теж із радіо-телевізійних передач ясно, що не було ніякої „битви" — відбувалася бурхлива демонстрація арабів проти затяжної окупації та проти розселювання жидівських іміґрантів з СССР в арабській дільниці правобережжя ріки Йордану від 1967 року. Масові демонстрації арабів почалися в грудні 1987 року, у 20-річчя окупації. Демонстранти кидали каміння і порожні пляшки, поліція стріляла з крісів і скорострілів американської продукції. Не може бути однієї чесної людини у світі, яка схвалила би таку поведінку, — за вийнятком Саддама Гуссейна, якому ізраїльський прем'єр Їцак Шамір зробив несподіваний дарунок. Коли президент Джордж Буш, спираючись на резолюціях Ради Безпеки ООН склав міжнародну коаліцію проти Іраку — Ізраїль потверджує тепер закид Саддама Гуссейна, що ООН і ЗСА стосують дві мірки у підході до окупації Кувайту та окупації правобережжя Йордану й смуги Ґази. Їцак Шамір поставив себе на рівну дошку з Саддамом Гуссейном жорстокістю, збільшуванням території коштом чужих земель, легковаженням міжнародної опінії... Ароґанція Їцака Шаміра у відношеннях і до проблеми палестинців і до всіх спроб Америки знайти таку розв'язку цієї проблеми, щоб Ізраїль міг існувати — згідно з резолюцією Ради Безпеки ООН — у безпечних кордонах, але не за рахунок автохтонних арабів, всі ті спроби розбивалися об „ні" ізраїльського прем'єра, лідера екстремної націоналістичної партії Лікуд, підтриманої партією релігійних фанатиків. Екстремізм і фанатизм обмежує політичний овид, засліплює і виключає розуміння реалізму. Лідери Ізраїля і жидівська громада в Америці теж звикли, що Америка є союзником і протектором Ізраїля, що вони приймали, як річ самозрозумілу, що й у справі понеділкової масакри арабів Америка буде боронити Ізраїль.

Але тим разом помилилися. Президент Буш негайно натаврував поведінку ізраїльської поліції, і дав зрозуміти, що амбасадор ЗСА в Організації Об'єднаних Націй голосуватиме „за" резолюцією, що натаврує Ізраїль. Ця країна занадто залежна від зовнішнього світу, щоб могла легкозажно поставитися до такої зміни становища ЗСА і такого акту Ради Безпеки. Запровадження в Єрусалимі „поліційної години" і загроза дальшої безцеремонної поведінки супроти „порушників спокою" — не розв'яжуть проблеми.

Саддам Гуссейн заявив, що масакра арабів в Єрусалимі не минеться безкарно. Збройний виступ проти Ізраїля зустрівся б тепер з одобренням всіх арабських країн, включно з тими, які тепер належать до ворожого Іракові табору. Але у Баґдаді знають, що Ізраїль має у своєму арсеналі атомову зброю і війна Іраку проти Ізраїля напевне охопила б зосереджену на пустині Савдійської Арабії і на сумежних водах міжнародну збройну силу. Вже не раз так у всесвітній історії бувало, що ніби якась розмірно дрібна подія ставала камінчиком, який зрушував лявіни. Далеко не шукаючи — вбивство австрійського архикнязя Франца Фердинанда і його дружини в Сараєво було тим камінчиком, що спричинив вибух Першої світової війни. Якби навіть не було такого великого наслідку минулопонеділкової стрілянини, в Єрусалимі, — за всією вірогідністю — значно прохолонуть американсько-ізраїльські відносини. „Кого Господь хоче покарати — тому розум відбирає". Їцак Шамір недобре запишеться в історії своєї країни.

ГРОМАДЯНИ! Негайно зверніться до місцевого секретаря чи організатора УНСоюзу, або пишіть прямо до Головної Канцелярії УНСоюзу в Джерзі Ситі за інформаціями про Союзове забезпечення. Пам'ятайте про народну приповідку: БЕРЕЖЕНОГО ГОСПОДЬ БЕРЕЖЕ!

Микола Бараболяк

А Я ТАКИ З ПАТРИКОМ БЮКЕНЕНОМ!

II.

Та питання з'єднання арабського світу в одній державі як це було колись за Салядина, принаймні наразі тих у „Машріку", в Азії (араби в Африці — це Маґреб) — питання не приспане". Араби чекають на другого Нассера, щоб це здійснити. Взявся за це діло, підбадьорений перемогою у війні з Іраном — Саддам Гуссейн. Це може і нещастя для арабів. Загонистий, жорстокий, надто самопевний, цей новий крок для здійснення задуму збирання арабських земель радше катастрофа. Ала сталось. І араби кажуть: наразі кращого лідера не маємо, а терпець перебрав міру. То хоч затія Саддами Гуссейна находить схвалення серед більшости арабського світу, політично він програв.

Але годі теж виправдати і поведінку Буша. Він „загнався" теж. Висилкою американської военної армади і категоричною вимогою, що Гуссейн мусить привернути статус кво в Кувайті — Буш замкнув дорогу до якогось компромісу, мирного полагодження конфлікту. А тут не все чорне-біле. І риск на випадок зудару неймовірний. Біда в тому, що під тиском деяких впливових кіл, вимоги Буша йдуть ще далі: йдеться про цілковиту ліквідацію военного потенціялу Іраку. І тут заковика та перешкода для мирної розв'язки конфлікту.

Йдеться тут насправді про забезпечення „нового леґалізму у міжнародних стосунках"? Фраза. Не справа про так широко лянсовані у ЗСА ідеали прав людини і народу, про демократію. Не про цілість держави, в якій нація найшла своє завершення. Кувайт, як і Савдійська Арабія — це радше приватні родинні бизнеси новостворених нещодавно королівських династій, володарі цих „держав" це не як королева Великобританії, символ здійснення ідеалу нації. Це новітні февдали-автократи, які сміливо можуть повторяти за королем Франції: „Держава це — я"! Цілий „уряд" тої держави — це сини, внуки і правнуки основника династії Ібна, і вся влада в їх руках. Ось дещо про померлого в 1953 році того славного Ібна, що від нього пішла назва „держави Савдійська Арабія", як і подібно шейх Абд Аллах аль Сабат дав в 1961 році початок державі Кувайту. Все це, пам'ятаймо, творилось не здійснюючи право самовизначення народу Арабії, а вчинила це Великобританія в своєму інтересі: колись мати туди відкритий шлях до Індій, а нині до нафтофої ропи.

Для ілюстрації декілька стрічок про „державну систему" Савдійської Арабії. Початок — як сказано — дав їй шейх Ібн. Як дійшло там до створення тої держави-родини? Просто — розплодилась рідня... Цей Ібн мав жінок — багато, до триста. Всі вони рахувались „жінками", бо подружня зрада в Арабії карається каменуванням. З тих подруж Ібн мав 43 синів. Нема рахунку скільки дочок, бо вони не „числяться". Всі вони принцип, але королівський титул прислуговує тільки синам фаворизованої „дружини". З цим королівських синків Ібна були по черзі королями — Савд, Файзал, Калід, а нині четвертий нащадок основника династії — Фагд. Цей має офіційно тільки три жінки і шістьох синів, наслідників престолу. (Тепер йому 69 років, то так багато жінок уже не потребує). Але заки став кронпринцом, після смерти старшого брата, то був гуляка, і ще й який! Видати в кабаретах Парижу чи Ніцці мільйон долярів за вечір було для нього ніщо. Платив дамі з високого товариства 100,000 річно, щоб мати її на виклик. Вартість його особистого майна нараховують на 18 більйонів дол. Має 12 палат, одну вартости 2.5 біл. дол. Яхтів, літаків не злічити. А араби у світі вмирають із голоду. Король великий протектор моралі. Коли жінка відхилить на вулиці необачно дещо ніжку, поліція від моралі арештує, карає. Але чи є які закони для королівського клану. Король обіцяв роки тому встановити Дорадчу ассамблею в уряді. Та досніщо з того. Така то демократія там! Суди в руках муллів. І правовість цвіте: коли підданий незадоволений рішенням нижчого шейха, чи мулли, кожного понеділка король приймає скарги в палаті. Петиціонер клякає перед королем на троні, як люди перед сповідником на відпусті, і нашіптує королеві (чи принцові на провінції) свої жалі. І король, чи принц, роздає „ласки". ось за віщо наші діти мали б тратити кров у Савдійській Арабії!

Не досить цього образка савдійської дійсности, щоб мати дуже серйозні сумніву стосовно хрестоносного походу президента Буша.

Повторюю: я не схвалюю діл Саддама. Зробив дурницю. Але як ставитись до перебільшеної і надто драстичної реакції Буша?

Відважно сказав свою у цій справі думку — як я згадав — наш приятель Патрик Бюкенен. І дісталось йому від „відомих кіл, особливо від відомого колишнього редактора „Ню Йорк Таймсу" А.М. Розентала та й на телівізорах. Прокляли його як верховного антисеміта. А він тільки звернув увагу, що кувайтський конфлікт у ніякому разі не повинен довести до мілітарного зудару, бо жертви не тільки американців, але для цілого людства, були в неймовірні. До закидів проти нього додано і те, що він заступається за правом для нашого Івана Дем'янюка, а це вже найдрастичніший вияв антисемітизму! Чули? Бюкенен сказав про американську політику те саме на Близькому Сході, що в загальному накреслив знавець цієї політики, що його цитував я на вступі, але чи встоїться здоровий глузд перед могутньою „лаббі"? А до Патрика Бюкенена таки пишімо. Адже приятелів не маємо!

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про журавлів, що повертаються з вирію, навіть зимою

Коли і як це властиво почалося — невідомо, але вже довгі роки тут на чужині прийнято як другу похоронну пісню, зараз таки після „Вічная пам'ять", пісню „Журавлі" до слів Богдана Лепкого, композиції його брата Лева. Оці сумні її слова справді немов написані для нас, еміґрантів, що заки перелетіли море до теплих країв стерли свої „крилонька", тож не диво, що вона так прийнялася та так надається до співу, коли знову прощаємо когось із рідних чи відомих громадян, у вічну путь.

Здається, що „Журавлів" навіть уже на концертах у нас не співають, щоб не ширити похоронного настрою, а якщо співають, то із цим сумним-пресумним забарвленням.

Хто б, отже, подумав, що тут несподівано в 1990 році ця пісня набере зовсім іншого значення і ще до того такого оптимістичного.

Але ми живемо у дивних часах і переживаємо такі дивні події, що про них нам навіть у снах мріялось.

І не снилося нам, що ця нами залишена батьківщина, ця вимріяна Україна, буде чекати на нас, з відкритими раменами, з квітами, усмішкою і сльозами радости.

Та й не думали ми, що саме нас будуть порівнювати до тих сумних журавлів, що хоча відлетіли сірим шнурком, але тепер повертаються у свої гнізда.

Я відвідувала цього літа вперше Україну та рідний Львів і здавалося мені, що він таки вже нерідний, інакший, що немає там вже мого гнізда, хоч хата стоїть ненарушена ззовні.

Аж ось тепер дійшов до рук перший лист зі Львова із враженнями з наших відвідин, молодого львів'яна, що протягом кількох днів став так близьким.

А в ньому читаю таку радісну і оптимістичну інтерпретацію нашої „похоронної" пісні.

„... Добрий Господь дав тобі змогу здолати час, простір і 'велику калабаню' і приземнитися, як журавликові у дещо підсмутнілому рідному гнізді... а все таки то Львів допоміг нам, тобі і мені, подолати цей довгий час і віддаль, бо щоб не діялося і якби не крутила нас доля, ми є і будемо львів'янами. Щораз більше журавлиних стай злітає до своїх гнізд. І за той останній час безпосереднього спілкування та кількох телевізійних програм я спробував зглибити чар зачарованих журавлів. Розумію і певну резерву і деякий смуток, але для мене найважніше є то світло і блиск інтелекту, що приносять вони із вирію. Може для повного пояснення треба згадати магічне слово зі забутої казки про каліфа лелеку МУ-ТА-БОР? І побачимо, що з того вийде.... Прилітайте журавлики з вирію! Не чекайте на весну, бо ваш приліт її стимулює до приходу..."

Чи ж цей лист не може змінити зовсім пісні „Журавлі"? Значить треба нам прилітати у рідні, залишені гнізда накоротко чи надовше, прилітати осінню, зимою чи коли кому можливе. Але при цьому не можемо розчарувати цих великих сподівань, що кладуть на „журавликів з вирію" ті, хто так довго, з надією чекав на їхній приліт.

О-КА

Христина Машат

ДЕ ВИ, НАЩАДКИ СЛАВНИХ ПРЕДКІВ?

Пробуджується душа України, звідки бере свої початки козацька республіка, її державність. Неможливо без сліз гордости споглядати на події, які відбуваються в Україні. Особливим акордом прозвучала Всеукраїнське святкування 500-літнього ювілею створення українського козацтва на Дніпропетровщині та на острові Хортиця в Запоріжжі, яке відбулося 5-го серпня.

Нині, коли відродження історії і культури українського народу оголошено офіційною програмою нового українського парляменту, до болю ображає ворожість ідеологів соціялізму до історії України і особливо до козацької визвольної боротьби.

Сумного, але сповненого відваги листа написав до „Молоді України" ветеран війни, вчитель з Черкас О. П. Батир. Ось як він описує святкування 500-ліття козаччини в його рідному місті — колисці Запорізької Січі — Черкасах: „Ні на вулицях та площах міста не спромоглися безпам'ятні нащадки козаків навіть вивісити прапори та гасла, ні провести мітинґ пам'яті."

Повертаючись до історії, варто пригадати, що в другій половині XV століття черкаські козаки на чолі з Дмитром Вишневецьким створили першу Запорізьку Січ. Місто Черкаси протягом довгих століть було столицею козаччини. Саме з Черкас гетьман України Богдан Хмельницький звернувся до російського царя, відкривши і довіривши сучасне і майбутнє українського народу і козацтва, як щирий брат, мріючи про свободу, щастя і мир для України як держави. Але, на жаль, ці щирість і довір'я обернулися закріпаченням вільного українського народу, колонізацією і русифікацією за царювання Петра Першого і особливо, після ліквідації гетьманства і Запорізької Січі на Україні царицею Катериною Другою та диктаторського правління Сталіна і Брежнєва.

Черкаська земля виколисала і зростила відважних лицарів свободи і державности України, вірних синів: Дмитра Вишневецького, Самійла Кішку та побратимів Івана Підкови-Сапіги — Дмитра Бутру, Ігната Силу, Якова Шаха; Богдана Хмельницького, Степана Залізняка, Максима Кривоноса, гетьмана Задунайської Січі — Гладкого та багатьох інших, забутих до перебудови колонізованими і русифікованими нащадками.

Без цих імен не було б нині ні України, ні її мови та культури, ні славної історії, ні думи кобзаревої, ні пісні української.

І ось в славних колись Черкасах того пам'ятного дня 5-го серпня партійний совєтський актив провів майже закрите зібрання, щоб прослухати доповідь на цю „націоналістичну" тему і покласти квіти до єдиного в колишній козацькій столиці пам'ятника Іванові Підкові.

Черкаський вчитель О. П. Батир складає щиру подяку керівництву Народним рухом, письменникам та справжнім представникам української інтеліґенції, які започаткували та продовжують стояти за наше національне та історичне відновлення. Він згадує пісню-реквієм на слова славного земляка-письменника і громадського діяча, драматурга М. Старицького „Ревуть — стогнуть гори хвилі", яка стискає і кличе синівські серця, що не відцуралися матері-України, до боротьби. Однак, О. П. Батир зазначає, що передостаннього куплету цього козацького реквієму народний хор на острові Хортиця чомусь не проспівав:

Сплюндрували яничари
орлят України,
Сплюндрували та й кинули
живих в домовини....

Скільки яничарів з'явилось на нашій Україні за 330 років колоніяльної політики російського царату, після яничарства турецького та польського?! „Як результат, — пише О. П. Батир, — здрібнілість душ, безхребетність до національної гідности та дрімуча байдужість до гордої історії козацтва, Запорізької Січі і запопадлива догідливість чужим історіям..."

Свій лист учитель із Черкас закінчує питанням: „Чи станемо ми вільним і гордим народом власної землі та історії, до якого б з пошаною відносились поважаючі себе народи Европи, Америки, Азії? Дай Боже!"

Адже із-за безхребетности і байдужости деяких одиниць може повторитися історія ліквідації пактів Переяславської Ради царями Росії з оголошеною щойно Деклярацією про суверенітет України.

Галина Верес

Спасибі, батьку

(Миколі Руденкові)

Спасибі, батьку, що навчив збагнути,
Хто ми такі і ким повинні бути,
Що мужність мав за правду йти у бій,
Щоби народ не згинув в рабстві твій.
Спасибі, батьку, що на смерть стояв,
Як ворог твою душу розпинав,
І сам не став в двобою на коліна,
Як юди убивали Україну.
Ти виніс все: наругу і тортури,
Тебе не вбили всі тюремні мури,
Ти їх здолав, як Правду Прометей,
Й ведеш до волі нас, своїх дітей.
Спасибі, що ти був, що є, що будеш,
І своїм словом тих, хто сплять, розбудиш,
А вірні Батьківщині всі стають
З тобою поруч на свободи путь.
І вірим ми твоїй великій вірі,
Що ми гуртом здолаємо вампіра,
І прийде знов до нас козацька слава,
І буде в нас, як і в людей, держава.

Мчкола Руденко

ПЛОЩА НЕЗАЛЕЖНОСТИ

Чую раз-по-раз то в переповненому трамваї, то в метро, то на мальовничому Басарабському базарі оці незнайомі мені слова. Площа Незалежности. Звучить спокусливо і незвично — ніби я не в Києві, а десь у Парижі. Адже я знаю Київ з 1937 року — понад півстоліття! — а такої назви ніколи не чув.

Де ж вона, Площа Незалежности? — запитую літнього киянина, який загортає в газету брунатну качалку кооперативної ковбаси, котра коштує вчетверо дорожче від державної. Щоправда, вона псевдокооперативна, бо її також продає держава. Але це виходить за межі нашої теми.

— Сідайте на 20-ий тролейбус і їдьте до кінця.

Сідаю, їду — й потрапляю на площу ім Калініна.

— Еге-е, — сміється молодиця, якій я виголошую назву площі, так вона називалася кілька десятиліть. — Та ви звідки будете?

Поволі пригадую, що десь наприкінці семидесятих читав у журналі „Україна" про реконструкцію площі ім. Калініна. Потім її назвали площею ім. Жовтневої революції. Була в журналі й кольорова фотографія цієї площі. Виграють на сонці казкові водограї, а серед них у маршальському мундирі з діямантовою зіркою на шиї красується велична постать Леоніда Ілліча Брежнєва.

Журнал потрапив до рук нам, політв'язням не деінде, а в мордовському концтаборі. Спершу ми розгубилися: коли ж це встигли спорудити монумент героєві Малої Землі? Та уважніше придивившись, зрозуміли, що то був величезний портрет, приклеєний на фанеру і встановлений серед справді монументальних водограїв.

Довго ми реготалися з цієї вульгарної витівки. Більшого несмаку мені не доводилося зустрічати. А відтак почали розмірковувати, як це могло статися — і прийшли до такого висновку. Іллічу Другому сподобалася площа в її новому вигляді. Він вирішив, що для Калініна цей „кожух" завеликий, а для нього — якраз. Тимчасово погодився назвати площу іменем Жовтневої революції, аби згодом... Догідливий Щербицький вгадав бажання свого можновладного земляка й наказав позначити площу постаттю Брежнєва. Можна сказати, видав аванс. Отож і сталося так, що кам'яний Ілліч Перший дивився у п'яні очі фанерному Іллічу Другому.

Ми дійшли до такого висновку не безпідставно: в журналі була надрукована підлабузницька промова Щербицького на честь Брежнєва. Вона за своїм змістом і стилем була цілком варта фанерного монумента.

Журнал пішов по руках, всі дружньо реготалися. Кінчилося тим, що троє з нас опинилися в карцері — за образу вождя совєтської держави. Насправді ж кару належало відбувати В. Щербицькому — це він принизив і тяжко образив Брежнєва, проте вождь навіть не зрозумів, що його образили. Він сприйняв фанерний монумент як ґранітний.

Ось які асоціяції виникли в мене, коли я опинився на Площі Незалежности. Правда, це покищо неофіційна назва, але що її так назвуть — немає сумніву.

Не буду описувати торгівлю неформальними виданнями — про це вже писали інші. Мою увагу привертають українські національні прапори, що майорять біля підніжжя ґранітного пам'ятника Ленінові. Явище, погодьтеся, неординарне: постать Леніна серед синьо-жовтих знамен, де немає жодної червоної плями. І доволі багато народу. Щоправда не стільки, як на маніфестації: то було не менше 100,000.

— Що там діється? — запитую в молодого фотографа, який часто заробляє на хліб під найвищим водограєм.

— Хіба не чули? Там голодують.

— Хто?

— Студенти.

Через підземні переходи поспішаю до натовпу, що оточив наметове містечко, в якому оселилося близько 300 студентів. Вони з'їхалися на Площу Незалежности з усієї України. Половина з них проголосила голодівку, друга половина пікетує біля парляменту й також несе варту під знаменами, що ніби квіти, які в народі називають братіками-і-сестричками, захлюпали осінній Хрещатик. Червоніє тут лише горобина — знамен кривавого кольору не видно ніде.

Голодуючі лежать на розкладних ліжках перед наметовим містечком. На грудях написи: „Я голодую". На головах через чоло — білі ситцеві смужки. Майже півтори сотні ліжок, обведені мотузковою загорожею, по периметру походжає студентська варта. Її ознака — чорна смужка, що ніби обруч, оперізує голову. Працює медичний нагляд і пресова служба.

Що тут чимало студентів із Західньої України — мене не дивує. Та як я зрадів, коли студент третього курсу Київського Державного Університету (КДУ) Вячеслав Кириленко пояснив: на цей раз із Східньої України студентів з'їхалося не менше, ніж із Західньої. О—о, це вже ознака багатообіцяюча! Ось мене знайомлять з головою Дніпропетровської філії Української Студентської Спілки (УСС) Олегом Барковим, відтак з головою Київської філії УСС Олесем Донієм.

— Які ваші вимоги? — запитую в голодуючих?

— Ті ж самі, що й на всеукраїнській маніфестації, пояснив Вячеслав Кириленко. — „Ні — союзному договору" — це наше найперше гасло. Учасники голодівки вимагають також розпуску Верховної Ради УССР і проведення нових виборів на багатопартійній основі не пізніше весни 1991 року, реалізації постанови ВР УССР щодо створення республіканських збройних сил, реєстрації нових партій та громадських організацій, розпуску КПУ та націоналізації її майна. Україна мусить стати самостійною!

Чую із натовпу сльозливий голос бабці у квітчастій хустині:

— Та хіба ж вони вас послухають? — багатозначно показуючи рукою на північ, запитує вона. — Ой, синочки! Розтоптали вони Матінку-Україну.

Серед голодуючих на розкладному ліжку помічаю вродливу жінку, доволі молоду, але не студентського віку.

— Хто це? — запитую в Олеся Донія.

— Народна артистка України Неоніла Крюкова. Лавреат Шевченківської премії. Ми її називаємо просто Нілою.

Ніла мене впізнає. Бачила по телевізору. Вона ще не почувається виснаженою — тисне мою руку, привітно

(Закінчення на стор. 3)

ПРОДОВЖУЮТЬСЯ ДЕБАТИ про державний бюджет на 1991 фінансовий рік. Ще у вівторок, 9-го жовтня, вранці президент Джордж Буш заявив, що він може розглянути можливість підвищення податків з прибутків громадян з найвищими заробітками. Пізніше, після зустрічі з групою сенаторів-республіканців, президент передумав та назвав підвищення податків багатшої верстви населення неможливим. Згідно з коментарями Роберта Леквуда, республіканця у фінансовій комісії Сенату, Дж. Буш змінив свою думку після наради з законодавцями, які були одноголосно проти підвищення податків з прибутків. Рішення президента Дж. Буша викликало шок у сенаторів-демократів, що значно ускладнило прийняття представниками обох партій компромісного рішення. Предсідник фінансової комісії Сенату демократ з Тексасу Ллойд Бентсен назвав поведінку президента безпрецедентною „Вранці він говорив одне, — заявив Бентсен, — ввечері — інше. Цікаво, що він скаже завтра?"

В СЕРЕДУ, ПІСЛЯ сходу сонця на соляному озері в пустелі Могаві, Каліф., успішно приземлився космічний корабель багаторазового використання „Дискавері". Як повідомили спеціялісти, здійснений лет і приземлення відбулися без єдиної помилки. За чотири дні перебування в космосі корабель облетів Землю 66 разів, що становить 2,5 міл. миль. Основним завданням залоги „Дискавері" було винесення до космосу безпілотного корабля „Юлиссіс", який призначений для вивчення полюсів Сонця. Наближення „Юлиссіс" до Сонця передбачається в 1994 році. Успішний лет „Дискавері" повинен відновити репутацію НАСА, яка останнім часом зазнала великих невдач. Як відомо, дефект у космічному телескопі „Габбл" та витікання пального під час двох попередніх летів космічних кораблів захитали репутацію НАСА.

ПОВІДОМЛЯЄМО, ЩО

ЗАХОРОНКА

ПРИ ПАРАФІЇ СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ

приймає дітей віком від 2 і пів до 5 років.
Урядові години: від 7:30 рано до 5:30 по пол.
від понеділка до п'ятниці, цілий день, пів дня або 3 год. денно

Програму ведеться в українській мові.
По ближчі інформації просимо звертатися до парафіяльної канцелярії (201) 371-1356

Сестрицтво Катедри св. Володимира в Ню Йорку

запрошує на

ОБІД

прихід з якого призначений для

дітей чорнобильської катастрофи

який відбудеться

в неділю, 21-го жовтня ц. р. о 1-ій год. дня після Служби Божої в катедральній залі

160 Захід 82-га вул., Ню Йорк, Н. Й. 10024

Наукове Товариство ім. Шевченка в Ню Йорку

запрошує членів й українське громадянство на

ОСОБЛИВУ ДОПОВІДЬ

ОГЛЯД ПАМ'ЯТОК УКРАЇНИ

яка буде також демонстрована озвученими прозірками з життя сучасної України (з'їзд Народного Руху України за перебудову, 500-річчя Запорізької Січі, вивішення синьо-жовтого прапора у Києві й інше)

яку виголосить

Сергій Марченко

з Києва,

член Народного Руху України за перебудову, фото-кореспондент науково-популярного журналу „Пам'ятки України".

Доповідь відбудеться

у суботу, 20-го жовтня 1990 р. о год. 5-ій веч. в домі НТШ, при 63 Четверта авеню **в Ню Йорку**

між 9 і 10 вулицями

УПРАВА НТШ

Walter B. Wolosiansky, M.A., CCC/A

Certified Audiologist

повідомляє про відкриття практики

COMMUNITY HEARING SERVICES

де він надає допомогу та лікування захворювань слухового апатару.

Адреса лікарського кабінету:

3570 Executive Drive
Suite 104
Uniontown, Ohio 44685

Володимир Волосянський раніше працював у Audiophone Co. в Акроні.
Володимир Волосянський закінчив маґістерку з авдіолоґії та педагогіки в університеті Cincinnati.
Володимир Волосянський отримав стейтовий лайсенс та сертифікат від американської слухово-мовної асоціяції.
Він є членом Американської Академії Авдолоґії.
Community Hearing Services проводить авдіолоґічні тести, перевірку слуху, надає допомогу та проводить консультації.
Володимир Болосянський робить все можливе для збереження слуху, достосовуючи слухові апарати до потреб пацієнтів.

Ми говоримо по-українськи.

Акрон (216) 896-9119
Кантон (216) 499-9776

УКРАЇНА ПРОБУДЖУЄТЬСЯ! ДОПОМОЖІТЬ ЇЙ ВКЛАДОМ ВАШОЇ ДИВІДЕНДИ У ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС!

Багатство подій і швидкість, з якою проходить процес національного відродження в Україні, ставить перед українською еміґрацією щораз нові вимоги і відкриває нові можливості їхньої реалізації.

Українська громада на Лонґ Айленді відзначила першу річницю НРУП

Праця еміґрації в ділянці допомоги Україні іде двома основними, але різноманітними руслами, а саме: одна сперта виключно на українській спільноті, а друга за старанням і посередництвом української зорганізованої громади на міжнародному відтинку.

Щоб еміґрація могла сповнити позитивну ролю щодо України, щоб вона не стала жертвою незнання і наівности, вона мусить бути зорганізована, національно і політично вироблена і поінформована, вона мусить змобілізувати свої людські і матеріяльні ресурси.

Передумовою цього є взаємна толеранція і співпраця людей різних політичних поглядів і різного віровизнання. Це особливо важливо, коли взяти до уваги велике напруження на релігійному відтинку, яке нині існує в Україні, до якого напевно прикладають свої брудні руки ті, які бояться нашої єдности.

Живемо в Америці, в країні, яка вміло розв'язала проблему релігійних різниць. Якщо ми не хочемо самі себе знищити, мусимо навчитися з досвіду інших, мусимо прийняти до відома факт, що український народ під оглядом релігійним є зрізничкований, тому справу релігій треба залишити в церквах, а в громадській площині практикувати ті духовні і моральні принципи, які лягли в основу нашої християнської релігії і працювати спільно, щоб виховувати духовно здорових і національно свідомих людей.

Було б непростимим гріхом, коли б трагічну ситуацію в Україні — брак елементарного релігійного й історичного знання серед великого відсотка людей — хтось надуживав, викривлював правду для закріплення своїх позицій. Кожна громада на еміґрації, кожне село і місто в Україні мусять прочистити свій шлях до співпраці. Це нелегке завдання, але конечне, від його успіху залежить наша майбутність.

Українська громада на Лонґ Айленді робить зусилля, щоб таку співпрацю наладнати і в цьому велика заслуга Відділу УККА повіту Нассав. Останнім часом Відділ зосереджує свою увагу на те, щоб притягнути до громадської активности молодшу ґенерацію, щоб наладнати ширшу громадську співпрацю між територіяльно зближеними українськими парафіями обох віровизнань та впроваджувати імпрези, присвячені сучасним подіям в Україні.

Маючи це на увазі, в неділю, 23 вересня, в приміщенні Українського Католицького Центру св. Володимира в Юніонделі відбулася громадська зустріч для відзначення першої річниці створення Народного Руху України. Імпрезу влаштував Відділ УККА повіту Нассав при співпраці з парафіями УКц св. Володимира в Гемстеді, УАПЦ св. Михаїла в Юніонделі, УКЦ св. Родини в Вест Айслипі.

У першій неофіційній частині присутні обмінювалися думками на різні актуальні теми при перекусці і каві, яку приготовили Параня Барняк і Анна Качмарчик.

Офіційну частину відкрив англійською мовою заступник голови Еді Оринкевич. Він привітав присутніх і наголосив конечну потребу знання і розуміння тих процесів, які тепер проходять в Україні.

Голова Відділу Катерина Мицьо у вступному слові говорила про важливу ролю, яку сповнили громадські організації в збереженні українського народу і зростанню його національної свідомости на протязі понад 300-літнього поневолення.

Вона підкреслила особливе значення в історичному розвитку громадського життя таких моментів як: створення УККА (1940), створення Світового Конгресу Вільних Українців (1967), створення Народного Руху України (1989).

Дальшу програму виповнили виступи молодих професіоналістів, членів Управи Відділу УККА. Тарас Пищимуха висвітлив відео з установчого з'їзду Народного Руху. Інформаційні доповіді про Рух, його статутові основи і його активність виголосили Еля Підубни та Марко Мицьо. Після доповідей були доповнення, запити і дискусія, в якій взяло участь багато осіб, що вказувало на зацікавлення темою. Позитивною сторінкою імпрези було гармонійне поєднання кількох важних речей, а саме — впровадження сучасної тематики, міжпарафіяльна співпраця, активна участь молоді в підготові програми та досить чисельна її присутність на імпрезі.

Імпреза допомогла нам запізнатись з програмою Руху і його активністю, допомогла нам побачити і відчути той неповторний історичний момент, коли в Україні зароджувалась нова, масова політична організація. Імпрезу закінчено відспіванням національного гимну.

Катерина Мицьо

Площа Незалежности

(Закінчення зі стор. 2)

всміхається. Знову збирається їхати до Америки й Канади. Передаю через неї вітання друзям і знайомим. Хвилин десять обговорюємо проблеми мистецтва й літератури. Ніла любить виконувати роль Марусі Чурай із віршованого роману Л. Костенко.

— Ти б, дочко, одягнулася тепліше, кричить їй літній чоловік у військовому, — вночі був мороз.

— Так, — тихо каже Ніла, — від граніту холодом тягне.

— Я принесу щось тепліше, — каже дівчинка, що сидить поруч.

— Знайомтесь. Моя доня, — ніжно бере її за руку Ніла.

А мене душать сльози. Сльози радости й захоплення. Які люди! Боже, які прекрасні люди!

— Подобається вам Площа Незалежности? — з лукавинкою в очах запитує Ніла.

— Дуже подобається, — кажу я, а по щоці котиться тиха сльоза.

Київ, жовтень 1990 року.

ЩОБИ ЗБЕРЕГТИ здорове довкілля у майбутньому, група університетських президентів з цілого світу вирішили значно посилити у своїх навчальних інституціях кількість годин для вивчення довкілля та заохочувати інші університети робити це саме. Такі постанови зроблено на з'їзді цих університетських адміністраторів у Франції, де крім того обговорювано ще потребу створення окремих курсів не тільки для вивчення самого довкілля, але й для вишколу фахівців, які зуміють розв'язувати проблеми занечищення.

Мистець...

(Закінчення зі стор. 1)

до ваших праць? Ми ж знаємо, що там нелегко здобути фотографічне знаряддя.

Сергій усміхається і вияснює: — Ну, так бачите це все роблю вдома у ванні чи в кімнаті, а до апаратів сам доробляю як треба частинни. Розуміється, висловлюємо надію, що С. Марченко матиме нагоду тепер, відвідуючи ЗСА, трохи поліпшити своє знаряддя. Але він із-за скромности не хоче навіть на цю тему говорити, бож саме приїхав і найважливіше йому мати можливість показати українській публіці дещо із своїх праць. Він привіз прозірки фільму „Мальовнича Україна" і покаже його вперше в Науковому Товаристві ім. Шевченка у Ню Йорку в суботу 20-го жовтня, о год. 5-ій по полудні, а відтак в Бостоні, Філядельфії та можливо в інших містах ЗСА.

— Чи це саме причина ваших відвідин ЗСА?

— Я приїхав сюди три дні тому на запрошення Українського Інституту в Гарварді як представник журналу „Пам'ятки України", де вже четвертий рік працюю як фоторепортер. Отже роз'їжджаю по Україні і роблю кольорові світлини, а відтак використовую їх у журналі та виконую до того всі технічні праці.

Ми пригадуємо, що дістали один примірник цього вийнятково цінного журналу ще в Україні, а наш гість показує усі — від першого, та дає більше інформацій про журнал. Виявляється, що „Пам'яки України" є журналом цієї назви щойно тепер. Раніше це був бюлетень п.н. „Пам'ятки України" та виходить вже понад 15 років. Тепер із зміненим виглядом журналу він здобув незвичайну популярність, зокрема після третього числа, коли то вперше поміщено в ньому статтю про національну символіку України. Число розійшлося „як камфора", розкуплено негайно цілий наклад і редакція дістала нові замовлення на нього та хотіла його перевидати ще у 130,000 примірниках, але... знищено форму і тоді рішено видати „символіку" окремою книжечкою під цією самою назвою.

Наш гість показує нам один її примірник, а ми завважуємо, що саме ця книжечка, як і журнал „Пам'ятки України", що появляється чотири рази до року — це знаменитий матеріял для усіх шкіл українознавства чи курсів, де тут навчають історію, культуру та народне мистецтво України.

— Ми в редакції нашого журналу творимо одну зіграну групу. Усі ми молоді, всі охоплені однією ціллю, захищати пам'ятки нашої батьківщини та писати про них і показувати. Ми б працювали над цим навіть без заплати. Бо якщо ми цього не зробимо, то хто? Ось, наприклад, я недавно зробив чорно-білий фільм про старого гончара Гаврила Пошивайла з Опішні, Полтавської области. Фільм німий але промовляє сам за себе. Бачите у ньому справжнє наше старе народне мистецтво, а не це, що виробляють у фабриках як нібито народне, — каже С. Марченко.

— Чи ви саме найбільше робите знімки з народного мистецтва та мистецьких пам'яток?

— Так, я думаю, — розповідає наш гість, — що це у мене на першому місці й воно важливе, бо люди відходять, а з ними також наша народна історія та культура. Тому я постійно шукаю за такою тематикою. Чи знаєте, що я створив фільм про бабусь, які виступали у фільмі Довженка „Земля"? Знайшов ще чотири бабуні в селі Яреськe, Полтавської області. І так поставив одну під соняшником, подібним, як вона колись стояла до фільму, молодою дівчиною. А ось тут — і наш гість витягає із торби аж три різні книжки — у цих книжках можете бачити мої кольорові картини. Які вони прегарні — просто захоплюючі. У книзі Василя Сураківського „Берегиня" аж 19 кольорових знімок, між ними прегарні портрети бабуні та діда Сергія, його сестри, його рідної хати та села на Полтавщині та інших. Ця книга появилася „ще" у 1987 році та посвячена етнографії, як і друга книга цього автора п.з. „Посвіт" написана про видатних людей минулого України.

Третя книга із прегарними кольоровими знімками С. Марченка це саме видана збірка поезій Василя Стуса п.з. „Дорога болю", де бачимо його світлини із похоронів В. Стуса в Києві. Шкода, що видавці не потрудилися подати прізвища нашого мистецького фотографа, як завважуємо. Але він махає рукою і лише всміхається, мовляв, це часто таке трапляється, що його „забувають", хоча він і кореспондент і мистецький фотограф, яких рідко можна зустріти. Це бачимо із зразків, які приносить він до редакції, але в цілій ширині матимемо нагоду побачити його мистецтво на показі фільму „Мальовнича Україна".

Наш гість ще робить у редакції декілька світлин запозиченою уже тут камерою, а в нас бажання, щоб коли він виїжджатиме через місяць у нього було знаряддя до праці кращого від того, що він тепер має, виробу. Може знайдуться добрі душі, що йому в тому допоможуть?

Треба прикінці згадати також, що цей незвичайно вартісний журнал „Пам'ятки України", як і другий, що його видає ця сама редакція, із-за надміру матеріялу, який не може помістити в „Пам'ятках", почав видавати газету „Старожитність".

А всі ці журнали, як також інші їм подібні з України, можна тепер уже замовляти тут, згідно із оголошенням у „Свободі" у числі 184-му, пишучи на адресу: Ukrainian Publications Unlimited P.O. Box 009, Green Village, N.J. 07935.

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!

Ukrainian Free University Foundation, Inc.
P.O. Box 1028
New York, N. Y. 10276

УКРАЇНСЬКА МАЙСТЕРНЯ-ҐАЛЕРІЯ

"MULTI ART STUDIO"

у центрі артистичного життя в "SOHO"

57 Prince St., 4-R, New York, N.Y. 10012

Проєкти і виконання різнорідних мистецьких замовлень, теми св. ські, релігійні, національні. • Виконання в різнорідних матеріялах і техніці. • Розмалювання церков. • Споруда скульптур — барельєфів. • Продаж картин визначних українських мистців, як М. Глущенка, Ф. Коновалюка, Б. Крюкова та інших.

Відвідини за телефонічним домовленням (212) 219-3156

Ivan Franko:

MOSES AND OTHER POEMS

Translated from the Ukrainian by *Adam Hnidj*

Three introductory scholarly articles and four great poems are included in this selection: Ivan Vyshensky, Moses, Lordly Jests and Fox Mykyta.

Vantage Press, New York-Atlanta-Los Angeles-Chicago, 1987, pp. 146. Price $10.00.

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

New Jersey residents please add 7% sales tax to the price.

Канадська Фундація Українських Студій / Canadian Foundation for Ukrainian Studies / Fondation canadienne des études ukrainiennes

«ENCYCLOPEDIA OF UKRAINE»
ПОТРЕБУЄ ВАШОЇ ДОПОМОГИ

Що оплатять Ваші гроші? Вони дозволять **Канадській фундації українських студій** оплатити координування переклад фотографії карти дослідження уведення в комп'ютер зарплату редакторів рукописів гонорарі редакторам частин бюрові витрати машинописта багато інших витрат зв'язаних з виготовленням численних гасел останніх трьох томів **«Encyclopedia of Ukraine»** Хоч різні уряди ласкаво допомогли оплатити частину коштів друку Канадський інститут українських студій та Канадська фундація українських студій мусять оплачувати високі виробничі кошти цього важливого видання Чи ВИ допоможете? Ще сьогодні вишліть Ваш дар що звільнений від доходового податку на адресу

CANADIAN FOUNDATION FOR UKRAINIAN STUDIES
500 - 433 Main Street
Winnipeg, Manitoba R3B 1B3

У ТРЕТЮ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ НА ВІЧНУ ВАТРУ
незабутнього МУЖА

Ярослава Дмитра Рубля (Робуся)

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

дня 24-го жовтня 1990 р.

в церквах:

Непорочного Зачаття, Фреш Медов, Н. Й., о год. 8-ій рано;
катедрі св. Юра у Львові;
католицькій церкві у Станиславові.

Також в цей час будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

за батьків

Ярка, Івана і Амалії

в Станиславові й у Львові

Родину, приятелів і знайомих просимо лучитися з нами молитвами.

Дружина: ЯРОСЛАВА ПЕТРОНЕЛЛЯ

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
нашої найдорожчої
ДРУЖИНИ І МАМИ

бл. п.

Євгенії Підгорецької (Сень)

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

у неділю, 21-го жовтня 1990 р. в українській католицькій церкві св. Юра в Ню Йорку о год. 10-ій ранку;

в Монтреалі, Канада, в церкві Успення Божої Матері на Роземонт, 19-го жовтня, о год. 8:30 ранку;

в Торонто, Канада в церкві св. Миколая, 20-го жовтня, о год. 10-ій ранку;

в Чикаґо, Ілл., в соборі свв. Володимира й Ольги, в суботу, 20-го жовтня, о год. 7:30 ранку.

Просимо згадати Покійну у Ваших молитвах за спокій її душі.

Горем прибиті:

муж — ЯРОСЛАВ
діти — ОЛЕНКА І ІГОР

Субота, 9-го лютого 1991 р. о год. 9-ій веч.

Ню Йорк Пента Готель (Ґренд Бол Рум)
7-ма Авеню (між 32-ою і 33-ою вулицями)
Ню Йорк, Н. Й.

СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ в АМЕРИЦІ

— влаштовує —

БАЛЬ ДЕБЮТАНТОК СУМ

Зголошення дебютанток у місцевих осередках, або в Крайовій Управі СУМ, телефон: 1 (212) 477-3084.

До дебюту на БАЛЬ ДЕБЮТАНТОК СУМ-АМЕРИКИ приймається всю українську молодь східних стейтів Америки.

Грає популярна оркестра „ВЕСЕЛІ ЧАСИ" з Чикаґо
(перший раз в Ню Йорку)

В УКРАЇНІ ПАДУТЬ ПАМ'ЯТНИКИ ЛЕНІНА

ЛЬВІВ

КОЛОМИЯ

В містах України один за одним падуть пам'ятники Леніна при великій радості та піднесенні населення та невдалих маніфестаціях військових та партійних чинників.

Так сталося у Львові, де 14-го вересня повалився при оплесках тисячів зібраних львів'ян пам'ятник Леніна, що стояв на головній маґістралі міста перед Львівським оперним театром. Тут прокомуністичний мітинг зовсім не вдався, хоча взяли в ньому участь деякі особи з ідеологічного аванґарду партії. Але бажання населення було сильніше, а іронією було те, що пам'ятник знімали робітники Ленінської районової філії виробничого об'єднання ,,Львівсвітло". Написи перед пам'ятником, які також скандували учасники того для мешканців Львова своєрідного свята, можна бачити на знімках. Характеристичним та несподіваним показалося, що у підставу пам'ятника були вмуровані камені з кладовищ з написами польською та українською мовами, а в Коломиї, де пам'ятник Леніна скинули раніше, можна побачити на світлинах також виразно плити із жидівських гробів. В Коломиї при цій нагоді пригадали, що коли цей пам'ятник будували в 1958 році головою міської управи був росіянин Воробйов, його заступником росіянин Клімов, другим Лукасевич польсько-українського походження, а виконавцями архітект Бєлова і будівнича Балабіна — обидві також прислані із Москви.

У Львові великі плякати проти Леніна та совєтської імперії були прикрашені сотками підписів населення, між ними також різних визначних одиниць, які в цей спосіб хотіли підкреслити важливість того дня.

Після стягнення пам'ятника, Львівський оперний театр вперше за сорок років станув відкритий у цілій своїй архітектурній красі.

(Фото: Катя Бенджола і Л. Ґой)

Голодують...

(Закінчення зі стор. 1)

вів, що знав настрої залі кілька днів тому, але після тотальної обробки членів парляменту в партійних авдиторіях ці настрої різко змінилися і замість гострої критики, яку консерватисти висловлювали в кулуарах, з трибуни прозвучали райдужні виступи з вимогами через півроку ще раз заслухати звіт голови уряду, поставити на вид або вжити ще якісь інші звичні партійні форми ,,покарання" часів застою для високопоставлених владоможців. Ємець підкреслив, що республіка знаходиться не на грані, а у страшній кризі. Економіка повністю розвалена, а уряд не є спроможний сьогодні знайти вихід з цієї кризи. В імені депутатів з Народної Ради О. Ємець сказав: ,,Ми зробили все, що могли, і будемо далі продовжувати робити. Ми також сподіваємось на допомогу людей, на цивілізовану допомогу".

О. Ємець закликав готуватися до акції громадянської непокори. Він також сказав, що члени Народної Ради не тримаються за свої депутатські мандати і вони могли б розпустити парлямент уже сьогодні, для цього сил у них достатньо. Та вони розуміють, і розуміють це голодуючі студенти, що потрібний якийсь час для підготови до багатопартійних виборів. До цього вони почнуть готуватися вже тепер, щоб узимку або навесні наступного року можна було провести нові вибори

EUROPEAN ELECTRONIC SYSTEMS
220V 50HZ
Найкращий дарунок для ваших рідних в Україні:
ВІДЕОМАГНІТОФОНИ, КАСЕТНЕ РАДІО, КОМП'ЮТЕРИ, ВІДЕОКАМЕРИ та інше.
• Консультація і продаж • Українське підприємство
• Висилаємо у всі міста ЗСА, Канади, СССР
RAISA FINE JEWELERS
28800 Gratiot Avenue, Roseville, MI. 48066 ■ (313) 773-2160

WAWEL
ШКОЛА ЇЗДИ АВТОМ
ДОЗВІЛ НА ЇЗДУ АВТОМ ДЛЯ ВСІХ
(312) 622-7765
5621 W. FULLERTON AVE. CHICAGO, Ill. 60639

Маємо на складі новий український
,,ХЛІБНИЙ" КАЛЕНДАР на 1991 р.
виданий з нагоди 100-ліття поселення українців в Канаді, прибуток з якого призначений на посадження 100 дерев в Українськім Центрі Сеньйорів.
В календарі подані приписи на печення українських традиційних хлібів, як колачі, короваї, пиріжки, паски, бабки і т. п. з кольоровими ілюстраціями.
UKRAINIAN BREAD CALENDAR, 1991, by Mary Stefura, Sudbury, Ontario, produced by Elgin Blueprint, St. Thomas, Ontario. Price $10.00 + 0.90 for postage and handling.
Можна набувати в книгарні Свободи
Мешканців стейту Ню Джерзі обов'язує допучити до ціни 7% продажного податку

"Ukrainian" Computer Systems
Desktop Publishing Services
Продаємо комп'ютери що "говорять" Українською мовою і працюють на 220 вольтів, комплетні системи з програмою. Ми їх також уживаємо і можемо для вас друкувати книжки, часописи, бюлетени, оголошення, бізнесові картки та програмки за приступні ціни.
Complete computer systems and software available, customizing of software, training, sales and service by experienced professionals. Our LINGVIST software made the WordPerfect and Ventura Publisher programs speak Ukrainian or any other language. Available for IBM-PC and compatible computers. We assemble the computers and customize the software to your specifications and help you to ship them to Ukraine.
Ця реклама є зроблена при помочі нашої системи
We have a solution for your computer problems!
Call Yuri Blanarovich, P.Eng. інж. Юрій Блонарович
computeradio компютерадіо
Box 282, Pine Brook, NJ 07058 Tel. (201) 808-1970

Михайло Данилюк
ПОВСТАНСЬКИЙ ЗАПИСНИК
В-во Свобода, Ню Йорк — Джерзі Сити, 1968, стор. 286
Ціна $10.00 з пересилкою
Мешканців Ню Джерзі обов'язує 6% продажного податку
Замовляти
Svoboda Book Store
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Іван Кедрин
ЖИТТЯ — ПОДІЇ — ЛЮДИ
СПОМИНИ та КОМЕНТАРІ
Ціна: $21.25 з пересилкою
Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 7% стейтового податку
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ARKA Company
DEPARTMENT STORE
26 First Avenue
New York, N.Y. 10009
Tel.: (212) 473-3550
СВЕТРИ, ВОВНЯНІ ХУСТКИ, вишивані жіночі блюзочки, виш. обруси, подушки, і т. п., кераміка, різьба в Арці — ДЕШЕВО.

• ПРАЦЯ •

ПОШУКУЮ
ЖІНКУ
до опіки над двома дітьми та легкої домашньої праці. Прошу тел. після 7-ої год. веч.
(201) 857-2704

● РОЗШУКИ ●

Рідня ФІЯЛКОВИЧ зі Західньої України пошукує тету ТЕКЛЮ КАЧОР, яка в 1960-их роках жила при 282 Meredith Street Perth Amboy, N.J. Телефонувати: Іван Лучечко (201) 332-9441

РОЗШУК
Хто знав би про долю братів
1.КОСАРИЧА ВАСИЛЯ МИКОЛАЙОВИЧА
1914 р. народження
2. КОСАРИЧА ЮРІЯ МИКОЛАЙОВИЧА
1918-1920 р. нар., Львівської области або вони самі, прошу писати на адресу:
Maria Jaceczko
904 Merlin Street
Pristol, PA. 19007
Тел.: (215) 788-7464

Володимир Логінський пошукує кузенів ЄВГЕНА, ЛІДІЮ та РОМАНА ЛОГІНСЬКИХ уроджених в Стрию. Прошу телефонувати на число: (718) 224-7369

● РІЗНЕ ●

UKRAINIAN SINGLES NEWSLETTER
Serving Ukrainian singles of all ages throughout the United States and Canada.
For information send a self-addressed stamped envelope to: Single Ukrainians
P.O. Box 24733
Phila., Pa. 19111

●FUNERAL DIRECTORS●

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУІС НАЙҐРО — директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

ПАМ'ЯТНИКИ
з різних ґранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавнд Бруку, св. Духа в Гемптонбурґу, та інших
ВІДОМА СОЛІДНА ФІРМА
Cypress Hills Monuments
Власник — українець
ВОЛОДИМИР БІЛЯНСЬКИЙ.
К. М. КАРДОВИЧ і О. ЛОБАЧЕВСЬКА
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel.: (718) 277-2332
Відкрито кожного дня, в суботу включно від 9 – 5 по пол., в неділю від 10 – 4 по пол.
На бажання і для вигоди клієнтів радо заїдемо до Вашого дому з проєктами й порадами.